

— Слава Богу! Сдобихме се и ние съ нашъ князь, нашъ управникъ. Не сж били напраздно мжитѣ въ възстания, въ бунтове, въ искания българско управление. Нѣма вече да има башибозуци, черкези, татари, заптии и аскеръ.

Най-голѣмата радостъ била въ Плевдивъ. Тамъ на гарата излѣзълъ за посрѣщане цѣлъ народъ. Но хората не знаели, какъ ще се яви управника, та се чудѣли и двоумѣли, що да правятъ.

Алеко Богориди.

Изведнажъ свирката на влака се чула.

— Влакътъ иде! извикали всички.

Многобройниятъ народъ се втурналъ напредъ къмъ гарата. Българската милиция оградила мѣстото да стори пжтъ на машината.

Локомотивътъ на влака билъ окиченъ съ зеленина. Отгоре се рвзвѣвало българско знаме.